

† Μητροπολίτου
᾽Ωρωποῦ καὶ Φυλῆς Κυπριανοῦ

Ὁ Ἅγιος Χρυσόστομος ὁ Νέος
Ὁ Ὁμολογητὴς Ἱεράρχης
τῆς Γνησίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας
1870 - 1955

«Μνήμη Δικαίου μετ' Ἐγκωμίων»
(Παροιμ. ι' 7)

Ἐκκλησία Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος
Ἱερά Μητρόπολις ᾽Ωρωποῦ καὶ Φυλῆς
2016

† Μητροπολίτου
Ὡρωποῦ καὶ Φυλῆς Κυπριανοῦ

Ὁ Ἅγιος Χρυσόστομος ὁ Νέος
Ὁ Ὁμολογητὴς Ἱεράρχης
τῆς Γνησίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας
1870 - 1955

«Μνήμη Δικαίου μετ' Ἐγκωμίων»
(Παροιμ. ι' 7)

Ὁμιλία
κατὰ τὴν Θεϊαν Λειτουργίαν
ἐπὶ τῇ Διακηρύξει
Ἱερὰ Μονὴ Κοιμήσεως Θεοτόκου
Θρακομακεδόνες, Πάρνηθα Ἀττικῆς
15η Μαΐου ἐκ. ἡμ.
Σάββατον πρὸ Σαμαρείτιδος

- α. «Τὸ γὰρ βύσσινον τὰ δικαιώματα τῶν Ἀγίων».*
β. Ποῖος ἄλλος Ἱεράρχης...;
γ. Ἀπὸ τὴν «τοπικὴν» στὴν «καθολικὴν» βίωσι τῆς Ἀγιότητος.
• Ἐκκλησις πρὸς τοὺς ἀμφισβητοῦντας.
δ. Ἱστορικὸ Γεγονὸς μὲ πολλαπλᾶ «Μηνύματα».
ε. Ἐπίμετρον.
• Σημεῖά τινα καὶ θαύματα.

Ἐκκλησία Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος
Ἱερὰ Μητρόπολις Ὡρωποῦ καὶ Φυλῆς
2016

**Ὁμιλία κατὰ τὴν Θεϊαν Λειτουργίαν ἐπὶ τῇ Διακηρύξει
Σάββατον πρὸ Σαμαρείτιδος, 15.5.2016 ἐκ. ἡμ.**

**Ὁ Ἅγιος Χρυσόστομος ὁ Νέος
Ὁ Ὁμολογητὴς Ἱεράρχης
τῆς Γνησίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας
(1870-1955)**

**«Μνήμη Δικαίου μετ' Ἐγκωμίων»
(Παροιμ. ι' 7)**

*† Μητροπολίτου
Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς Κυπριανοῦ*

*Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε καὶ Πατέρα μας·
Σεβασμιώτατοι καὶ Θεοφιλέστατοι Ἀρχιερεῖς·
Τίμιον Πρεσβυτέριον·
Ὅσιώτατοι Πατέρες καὶ Μητέρες·
Τέκνα ἀγαπητὰ τῆς Ἐκκλησίας μας·*

α. «Τὸ γὰρ βύσσινον τὰ δικαιώματα τῶν Ἁγίων»

Σήμερα, μέσα στὸ Φῶς τῆς Ἀναστάσεως, ἡ Νύμφη τοῦ Σωτῆρος μας Χριστοῦ, ἡ Ἁγιωτάτη Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία μας, πεποικιλμένη τῇ Θεῖα Δόξῃ, καὶ φέρουσα περιβολὴν «βύσσινον λαμπρόν, καθαρόν· τὸ γὰρ βύσσινον τὰ δικαιώματα τῶν Ἁγίων ἐστι»¹, προσκαλεῖ καὶ προτρέπει τὰ Τέκνα Της νὰ συγκροτήσουν χορὸν πνευματικόν, νὰ κροτήσουν τὰς χεῖρας, καὶ νὰ πλέξουν Ἐγκώμια στὸν Νεοφανῆ Ἅγιον καὶ Πατέρα μας, στὸν Ὁμολογητὴν Ἱεράρχην Χρυσόστομον.

1. Ἀποκαλ. ιθ' 8.

Ναί· Ἐγκώμια πρέπουν καὶ στέφανοι Ἐπαίνων καὶ Εὐχαριστιῶν ἀρμόζουσιν στοὺς Δικαίους, διότι τὰ δικαιώματα-οἱ ἀρετὲς τῶν Ἁγίων, στολίζουν τὸ λαμπρὸν καὶ καθαρὸν βύσσινον-βασιλικὸν ἔνδυμα τῆς Αἰώνιας Νύμφης τοῦ Χριστοῦ.

Πράγματι, «Μνήμη Δικαίου μετ' Ἐγκωμίων»². ἡ ἀνάμνησις τοῦ Δικαίου καὶ Ἐναρέτου καὶ Ἁγίου ἐν Χριστῷ, ἔστω καὶ ἐὰν Αὐτὸς δὲν εὐρίσκεται ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν σωματικῶς, εἶναι εὐχάριστος, εὐφημος, οἰκοδομητικὴ, συνοδεύεται ἀπὸ εὐγνώμονα ἐγκώμια, καὶ εἶναι παντοτινῆ-αἰώνια.

* * *

2. Παροιμ. ι' 7.

β. Ποῖος ἄλλος Ἱεράρχης...;

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ Ἀδελφοί μου·

Καὶ ποῖος ἄρα γε ἄλλος Δίκαιος στὴν Ἑλλάδα μας, ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας, θὰ συνεκέντρωνε τόσα δικαιοῦματα-ἀρετές, τόσα χαρίσματα καὶ δωρεές τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ὥστε ἡ Μνήμη αὐτοῦ νὰ γίνεται καὶ νὰ τελεῖται μὲ Ἐγκώμια καὶ λατρευτικὲς Συνάξεις;

• Ποῖος ἄλλος, εἰ μὴ ὁ Ἁγιώτατος Ὁμολογητὴς Ἱεράρχης Χρυσόστομος;...

Ὁ Ποιμὴν Αὐτὸς ὁ Καλός, ὁ θυσιασθεὶς πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως ὑπὲρ τοῦ λογικοῦ Αὐτοῦ Ποιμνίου· ὁ ἀναβλαστήσας ἐκ τῶν εὐσεβεστάτων Γεωργίου καὶ Μελλομένης Καβουρίδου ἐκ Μαδύτου τῆς Θράκης· ὁ σπουδάσας καὶ ἀριστεύσας καὶ διακριθεὶς ἐν σοφία, εὐρυμαθεῖα καὶ ἦθει φωτεινῶ εἰς τὴν περιώνυμον τότε Σχολὴν τῆς Χάλκης· ὁ κοσμήσας ὡς Ἱεράρχης τὶς εὐκλειεῖς Μητροπόλεις τοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, τῆς ἱστορικῆς λέγω Ἰμβρου, τῆς ἑλληνικωτάτης Πελαγονίας καὶ τῆς ἀκριτικῆς Φλώρινας· ὁ ἐγκαταλείψας τὴν Ἡμερολογιακῆ-Ἐορτολογικῆ Καινοτομίαν κατὰ τὸ ἔτος 1935 καὶ ἠγηθεὶς θεοφιλῶς τῆς Μαρτυρικῆς Ἐκκλησίας μας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων μέχρι τῆς ὀσιακῆς Κοιμήσεως Αὐτοῦ, κατὰ τὴν 7ην Σεπτεμβρίου 1955 ἐκ. ἡμ.

Ποῖος ἄλλος Ἱεράρχης ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας, λόγῳ τῆς πυκνότητος καὶ δαψίλειας τῶν θείων δωρεῶν, ἀνεδείχθη εἰς πόλιν ἐπάνω ὄρους κειμένην³;

• Ποῖος ἄλλος, εἰ μὴ ὁ ἐν Ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν Χρυσόστομος ὁ Νέος;...

Τὸ σκεῦος αὐτὸ τῆς Χάριτος, ὁ θεοκίνητος Ἱεράρχης, ὁ ἀναλωθεὶς ἐπὶ εἰκοσαετίαν ὀλόκληρον εἰς σθεναροὺς ἀγῶνας ὑπὲρ τῆς Ὁρθοδόξου Ὁμολογίας καὶ κατὰ τῆς οἰκουμενιστικῆς Καινοτομίας· ὁ ἐξορισθεὶς δύο φορές, τὸ 1935 καὶ τὸ 1951, εἰς προκεχωρημένην μάλιστα ἡλικίαν· ὁ ὑψωθείς εἰς τὸ εὐκλειεὲς βᾶθρον τῶν Προμάχων τῆς Ἀποστολικῆς, Πατερικῆς καὶ Συνοδικῆς Παραδόσεως· ὁ διαλάμπσας ὡς φαεινοτάτη Ἐκκλησιαστικὴ καὶ Ἐθνικὴ Μορφή, ὡς ρήτωρ γλαφυρώτατος καὶ ὡς συγγραφεὺς πολυ-

3. Πρβλ. Ματθ. ε' 14.

γραφώτατος καὶ καταλιπὼν ὡς ἐντρύφημα τῶν εὐσεβῶν ὑπὲρ τὰς χιλίας πεντακοσίας (1.500) σελίδας σὲ βιβλία, περιοδικὰ καὶ ἐπιστολές· ὁ ἐλέγξας σθεναρῶς τοὺς *Καινοτόμους* καὶ καθαιρέσας τῇ δυνάμει τοῦ Τιμίου Σταυροῦ τὶς πλάνες καὶ κακοδοξίες τῆς Δύσεως.

Ποῖος ἄλλος κατέστησε ἑαυτὸν τόσον εὐρὸν *θησαυροφυλάκιον* τῶν ἀγαθῶν, τῶν πολυειδῶν *Χαρισμάτων* τῆς Παναγίας Τριάδος, ὥστε νὰ ἀποτελῇ τὸ *φῶς τοῦ κόσμου*⁴;

• **Π**οῖος ἄλλος, εἰ μὴ ὁ Ὁμολογητὴς Ἱεράρχης μας Χρυσόστομος ὁ Θαυματουργός;...

Ὁ Δοῦλος αὐτὸς ὁ πιστὸς καὶ φρόνιμος καὶ ἀγαθός, ὁ πιστὸς καὶ καλὸς αὐτὸς *Οἰκονόμος τῶν Μυστηρίων τοῦ Θεοῦ*⁵, ὁ ὁποῖος ἐκοιμήθη καὶ ἐτάφη ὀσιακῶς, φέρων τοὺς πολλαπλοῦς στεφάνους τῆς θείας Δόξης καὶ ἐγκαθιδρυθεὶς εὐθὺς στὴν *Κοινὴ Συνείδησι* τοῦ εὐσεβοῦς Λαοῦ ὡς Ἅγιος, ὡς Μάρτυς, ὡς Ὁμολογητὴς, ὡς Θεολόγος τῆς Παραδόσεως, ὡς *Διακεκριμένο Μέλος* τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ.

* * *

4. Πρβλ. Ματθ. ε' 14.

5. Πρβλ. Ματθ. κδ' 45, κε' 21· Λουκ. ιβ' 42· Α' Πετρ. δ' 10· Α' Κορινθ. δ' 1.

γ. Από τὴν «τοπικὴ» στὴν «καθολικὴ» βίωσι τῆς Ἀγιότητος

• Ἔκκλησις πρὸς τοὺς ἀμφισβητοῦντας

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ Ἀδελφοὶ καὶ τέκνα ἐν Κυρίῳ·

Ἡ Χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος μᾶς συνήγαγε σήμε-
ρα στὴν μεγάλη αὐτὴ Λειτουργικὴ Σύναξι, προκειμένου
νὰ τιμήσουμε μετ' Ἐγκωμίων τὴν Μνήμη τοῦ Δικαίου καὶ
Ἁγίου Χρυσοστόμου τοῦ Νέου.

Ἡ τιμὴ αὐτῆ, μάλιστα ἐν Ἐκκλησίᾳ Μεγάλῃ καὶ ἐν
συλλειτουργίᾳ πολυαρχιερατικῇ καὶ διορθοδόξῳ, ἐπισφραγίζει,
ἐπιβεβαιώνει καὶ ἐπισημοποιεῖ τὴν **τοπικὴ βίωσι**⁶ τῆς Ἀγιότητος
τοῦ Ὁμολογητοῦ Ἱεράρχου, δηλαδὴ αὐτὸ τὸ βίωμα καὶ τὴν πίστι
καὶ τὴν αἴσθησι, τὰ ὁποῖα ἀπὸ τῆς Κοιμήσεως Αὐτοῦ ἐξεφράζον-
το ἀβιάστως καὶ ἐξακολουθητικῶς σὲ τοπικὸ καὶ ὁπωσδήποτε
περιωρισμένο ἐπίπεδο.

Ἡ Ἀγιότης αὐτὴ *διαπιστώνεται* καὶ *μαρτυρεῖται* πρωτίστως ἀπὸ
τὰ ἱερὰ Λείψανα τοῦ Ὁμολογητοῦ Ἱεράρχου, τὰ ὁποῖα εὐωδιά-
ζουν καὶ θαυματουροῦν· ἐπίσης, *διαπιστώνεται* καὶ *μαρτυρεῖται*
ἀπὸ ἄλλες Ἁγίες Μορφές τῆς Γνησίας Ὁρθοδοξίας μας, μεταξὺ
τῶν Ὁποίων καὶ ὁ γνωστός Ἅγιος Γέρον Ἰωάννης (Βαξεβανό-
πουλος, † 27.1.1966) τῆς Ἀμφιάλης.

Χρέος μας σήμερα εἶναι νὰ προβοῦμε στὴν **Διακήρυξι** τῆς Ἀγι-
ότητος τοῦ Ὁμολογητοῦ Ἱεράρχου μας, ὥστε νὰ ἐνημερωθῇ τὸ
σύνολο τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ νὰ διευρυνθῇ ἡ τιμὴ καὶ ἡ ἐορτὴ
τοῦ Ἁγίου, προκειμένου πλέον νὰ μεταβοῦμε ἀπὸ τὴν **τοπικὴ βί-
ωσι**, στὴν **καθολικὴ βίωσι** τῆς μεγάλης αὐτῆς δωρεᾶς τοῦ Θεοῦ
στὸν κόσμο.

* * *

Θὰ πρέπει ὅμως νὰ εἴμεθα εἰλικρινεῖς ἔναντι τῆς Ἱστορίας.

Δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ ἀποκρύπτεται, ὅτι ὁ Ὁμολογητὴς Ἱεράρ-
χης μας, ὁ Ἅγιος Χρυσόστομος, εἶχε πολεμηθῇ καὶ ἐξακολουθεῖ
νὰ πολεμῆται καὶ νὰ ἀμφισβητῆται ὄχι μόνον ἀπὸ τοὺς **καινοτό-**

6. Μητροπολίτου Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς Κυπριανοῦ, «Ὀλίγα τινὰ διὰ τὴν Ἀναγνώ-
ρισιν τῶν Ἁγίων» (βλ. <http://www.hsir.org/pdfs/2014/10/22/20141022aAnagnorisisAgion.pdf>).

μους *Οικουμενιστάς*, πράγμα εϋλογον, ἀλλὰ παραδόξως καὶ ἀπό τινας Ἀδελφούς μας, οἱ ὁποῖοι ἀκολουθοῦν μὲν τὸ Πάτριον Ἡμερολόγιο, ἀλλὰ δὲν ἔχουν Εὐχαριστιακὴ Κοινωνία μετὰ τὴν Ἱερὰ Σύνοδό μας.

Οἱ αἰτιάσεις τῶν Ἀδελφῶν μας αὐτῶν ἔχουν *τυποποιηθῆ*, ἔχουν δηλαδὴ λάβει *στερεότυπον* χαρακτῆρα, ἐπαναλαμβάνονται ἐπὶ ὀγδονταετίαν ἀδιακόπως καὶ διακρίνονται **ἀφ' ἑνὸς** μὲν γιὰ τὴν ἄγνοια ἢ παραθεώρησι τῶν πατερικῶν καὶ ἐπιστημονικῶν *κριτηρίων καὶ κανόνων προσεγγίσεως καὶ κατανοήσεως* μιᾶς προσωπικότητος –καὶ μάλιστα πολυέδρου, πολυδιαστάτου καὶ χαρισματικῆς· **ἀφ' ἑτέρου** δὲ ἀπὸ ἑναν «ζῆλον, οὐ κατ' ἐπίγνωσιν», ἑναν «ζῆλον πικρὸν»⁷, ὁ ὁποῖος ἐμφορεῖται συνήθως ἀπὸ ἔμμονες *προκαταλήψεις καὶ ὑποψίες*, ἐνίοτε δὲ ἀπὸ ἀδικαιολόγητη *ἐμπάθεια* καὶ νοσηρὰ *ἐσωστρέφεια* καὶ *ἀπομονωτισμό*.

• **Εἶναι** γνωστὴ παλαιόθεν ἡ *ιδιάζουσα* αὐτῆ *συμπτωματολογία*, τὴν ὁποία περιέγραφε ὁ Ἅγιος Ἀπόστολος Παῦλος ὡς ἐξῆς: «ζῆλος καὶ ἔρις καὶ διχοστασίαι (διχόνια)»· «ἔχθραι, ἔρεις, ζῆλοι, θυμοί, ἐριθεῖαι (φατριασμοί), διχοστασίαι, αἰρέσεις (διαφωνίαι)»⁸.

Τί συμβαίνει λοιπόν;...

Ὁ Ὁμολογητὴς Ἱεράρχης μας *παρερμηνεύεται* *συστηματικῶς* ὑπὸ τινῶν Ἀδελφῶν μας.

Ἀπευθύνουμε, ἐπὶ τῇ σημερινῇ ἱστορικῇ εὐκαιρίᾳ, *Ἐκκλησιν Ἀγάπης* πρὸς τοὺς Ἀδελφούς μας αὐτούς:

• **Ἀ**ναθεωρήσατε τὰ *κριτήριά* Σας!
• **Ἀ**κόμη καὶ τὰ πιθανὰ λάθη ἑνὸς ὁπωσδήποτε *μὴ ἀλαθῆτου ἀνθρώπου-Ἱεράρχου* ἐξανεμίζονται **τόσον** πρὸ τῆς μεγίστης προσφορᾶς Αὐτοῦ στὴν Ἐκκλησία, **ὅσον** καὶ πρὸ τῶν *ἀναμφισβητήτως ἀγαθῶν Αὐτοῦ προθέσεων καὶ τῆς τελικῆς Αὐτοῦ Καλῆς Ὁμολογίας*.

• **Ἔ**στω καὶ ἐὰν θὰ ἐξελαμβάνοντο ὡς *λάθη* διατυπώσεις τινὲς Αὐτοῦ ἐκκλησιολογικῆς, **πάντως δὲν ἦσαν αἰρέσεις** καὶ ἐν πάσῃ περιπτώσει, αὐτὲς ἔχουν ἤδη *ξεπερασθῆ*, τὸ δὲ ζητούμενον σήμερα εἶναι ἡ ἑνωσις καὶ ἐνότης μας καὶ ἡ *κοινὴ στάσις* μας ἔναντι τοῦ *συγκρητιστικοῦ Οἰκουμενισμοῦ*.

* * *

7. Ρωμ. ι' 2· Ἰακώβ. γ' 14.

8. Α' Κορινθ. γ' 3· Γαλ. ε' 20.

δ. *Ιστορικό Γεγονός με πολλαπλᾶ «Μηνύματα»*

Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε καὶ Πατέρα μας·

Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς, Πατέρες καὶ Μητέρες·

Ἀγαπητοὶ Ἀδελφοὶ καὶ Ἀδελφές·

«**Αὕτη** ἡ **ἡμέρα**, ἦν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ»!...

Ἡ σημερινὴ **Πρᾶξις** τῆς **Διακηρύξεως** τῆς Ἁγιότητος τοῦ Ὁμολογητοῦ Ἱεράρχου καὶ Πρωθιεράρχου μας ἀποτελεῖ ἓνα *Ιστορικό Γεγονός με πολλαπλᾶ Μηνύματα*: **τόσο** πρὸς τὰ ἔσω τῆς Ἐκκλησίας μας, διότι ἀνανεώνει τὴν εὐγνώμονα ἀναφορὰ πρὸς τοὺς συγχρόνους Πατέρας μας καὶ ἀναζωπυρώνει τὸν ἔνθεο καὶ ἅγιο ζῆλο τῆς Γνησίας Ὁρθόδοξου Ὁμολογίας· **ὅσο** καὶ πρὸς τὰ ἔξω τῆς Ἐκκλησίας μας, διότι ὑπομιμνήσκει στοὺς *καινοτόμους Οἰκουμενιστάς*, ὅτι ἡ **Γνησία Ὁρθόδοξος Συνείδησις** παραμένει ἀνύστακτος καὶ γρηγοροῦσα καὶ κατακρίνουσα καὶ ἀπορρίπτουσα τὶς ποικίλες *συγκρητιστικὲς* ἐκτροπές τους.

Ἐν κατακλείδι, εἶναι βέβαιον, ὅτι ἡ **Διακήρυξις** τοῦ Ἁγίου Χρυσοστόμου τοῦ Νέου θὰ ἐφελκύσῃ στὴν Ἱερὰ Σύνοδό μας, ἀλλὰ καὶ στοὺς Ὁμοδόξους Ἀδελφούς μας δαψίλειαν Χάριτος καὶ Εὐλογίας, πρὸς συνέχισιν τῆς **Μαρτυρίας** μας ἐν Ἀγάπῃ καὶ Ἀληθείᾳ.

Ἡ Πρᾶξις αὐτῆ, τρεῖς ἐβδομάδες πρὸ τῆς λεγομένης *Μεγάλης Συνόδου τῶν Οἰκουμενιστῶν*⁹, μόνον ὡς *σημεῖον* δύναται νὰ χαρακτηρισθῆ καὶ ὡς ἔκφρασις τῆς εὐδοκίας τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. **Ἀμήν!**

* * *

9. Βλ. Διορθόδοξος Σύσκεψις Γνησίων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν ἐν ὄψει τῆς λεγομένης Μεγάλης Συνόδου τῶν Οἰκουμενιστῶν- Δελτίον Τύπου (βλ. <http://www.hsir.org/pdfs/2016/05/27/20160527aDiorthodSyskepsis.pdf>).

ε. Ἐπίμετρον

• Σημεῖά τινα καὶ Θαύματα

1. Διήγησις Μελλομένης Ζαχαρίου, ἀνεψιάς τοῦ Ἁγίου

«...Ἐἶχε [ὁ Ἅγιος Χρυσόστομος] Ἐξομολόγο τὸν π. Ἰωάννη [Βαξεβανόπουλο, τῆς Ἀμφιάλης]... Καὶ ὁ π. Ἰωάννης τὸ μεσημέρι μετὰ τὸ φαγητὸ ἔπεσε νὰ ξεκουρασθῆ... Καὶ βλέπει ἓνα ὄνειρο...

Βλέπει ὅτι βρέθηκε σὲ μεγάλη πεδιάδα... **Σ**τὸ μέσον δύο νεοὶ κάρφωσαν ἓνα θρόνο... **Κ**αὶ λένε στὸν π. Ἰωάννη: “Βοήθησέ μας νὰ τὸν τελειώσουμε γρήγορα!...” **Κ**αὶ ὁ π. Ἰωάννης ἀκούμπησε τὸ χέρι του νὰ στηριχθῆ ἐπάνω στὸν θρόνο [, ὥστε] νὰ μὴ κουνιέται ὅταν καρφώνουν... **Δ**ὲν πρόλαβε καὶ λένε: “Ἐτοιμοὶ εἶναι...” **Ἐ**λαμπε ὁ θρόνος... **Κ**αὶ ἔσκυψε ἀπὸ κάτω νὰ δῆ ποῦ ἔβαλαν τὰ φῶτα, ἀλλὰ δὲν ὑπῆρχαν φῶτα... **Ὁ** θρόνος ὁμως ἔλαμπε...

Λένε [στὸν π. Ἰωάννη]: “Πήγαινε νὰ τὸν εἰδοποιήσης... Εἶναι ἔτοιμοι ὁ θρόνος του...” **Λ**έει [ὁ π. Ἰωάννης]: “Ποιὸν [νὰ εἰδοποιήσω];...” **Λ**ένε: “Τὸν ἅγιο Φλωρίνης...” **Λ**έει: “Ἐσεῖς ποιοὶ εἶσθε;...” **Λ**ένε: “Ἐγὼ εἶμαι ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος καὶ ἐγὼ ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Θεολόγος...” [Ἄδει ὁ π. Ἰωάννης]: “Ἐγὼ δὲν μπορῶ νὰ πάω νὰ τοῦ τὸ πῶ αὐτὸ τὸ πρᾶγμα... **Ν**ὰ τοῦ τὸ πῆτε Ἐσεῖς;...” [Ἄνε]: “**Κ**ι ἐμεῖς θὰ τοῦ τὸ ποῦμε, ἀλλὰ νὰ τοῦ τὸ πῆς κι ἐσύ...”

Ἐὔπησε ὁ π. Ἰωάννης καὶ ἔσκέπτετο: “**Π**ῶς νὰ τοῦ τὸ πῶ αὐτὸ τὸ πρᾶγμα;...” **Δ**ὲν ἤθελε νὰ τοῦ τὸ πῆ... **Φ**οβότανε...

Ἐν τῷ μεταξῦ, ἐνῶ σκεπτόταν αὐτὸ, πάει ὁ θυρωρὸς ἀπὸ τὰ Γραφεῖα καὶ τοῦ λέει: “**Ν**ὰ ἔλθης στὸ σπῖτι τοῦ Σεβασμιωτάτου, γιατί σὲ θέλει...” [Ὁ π. Ἰωάννης σκέφθηκε:] “**Ἐ**, καὶ μετὴν εὐκαιρία αὐτῆ ἴσως μπορέσω νὰ τοῦ τὸ πῶ, τὸ ὄνειρο ποῦ εἶδα...”

Ἦρθε λοιπὸν στὸ σπῖτι [στὴν Κυψέλη]... **Ὁ** θεῖος [ὁ Ἅγιος] ἔκανε περίπατο πάντοτε τὸ ἀπόγευμα μίαν ὥρα... **Ἀ**λλὰ, ἄρρησε πολὺ ἐκεῖνο τὸ βράδυ καὶ βιαζόταν ὁ π. Ἰωάννης, γιατί καθόταν μακριὰ στὴν Νέα Ἀμφιάλη, πάνω, μετὰ τὸν Πειραιᾶ... **Σ**ηκώθηκε νὰ φύγῃ...

Ἐν τῷ μεταξῦ ἦρθε ὁ θεῖος καὶ πήγανε μέσα... **Ἐ**καναν μίαν ὥρα σχεδόν... **Σ**τὸ τέλος λοιπὸν τοῦ λέει [ὁ π. Ἰωάννης]: “**Σ**εβασμιώτατε, **Σ**ᾶς εἶδα σ’ ἓνα ὄνειρο, ἀλλὰ διστάζω νὰ **Σ**ᾶς τὸ πῶ...” [Τοῦ λέει ὁ Ἅγιος:]

“Όχι, θέλω να μου τὸ πῆτε... Τὸ ἀπαιτῶ, θέλω να μου τὸ πῆτε...”.
Λέει [ὁ π. Ἰωάννης]: “Σᾶς εἶδα αὐτὸ καὶ αὐτὸ τὸ ὄνειρο...”. **Λέει** [ὁ Ἄγιος]: “Τὸ ξέρω... Ἐκλήθην... Θὰ φύγω, γι’ αὐτὸ Σᾶς κάλεσα, να ἐξομολογηθῶ...”».

(Ἀπομαγνητοφώνησις)

2. Διήγησις Ἀδελφότητος Ἱερᾶς Μονῆς Κοιμήσεως Θεοτόκου

«**Ὁ** ἅγιος Φλωρίνης, κατὰ τὴν εὐσεβῆ ἐπιθυμίαν Αὐτοῦ, ὅταν ἐκοιμήθη τὸ 1955, ἐτάφη εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν μας, ἐμπροσθεν τοῦ παλαιοῦ Ναοῦ (1Β' αἰ.) τοῦ Ἁγίου Νικολάου, εἰς μέγα κοινοτάφιον...

Ἀρκετὰς ἡμέρας μετὰ, θέλων να ἐτοιμάσῃ τὸν τάφον διὰ τὸ τεσσαρακονθήμερον Μνημόσυνον, ὁ π. Μερκούριος Καλοσκάμης κατῆλθε διὰ κλίμακος εἰς τὸ κοινοτάφιον καὶ εἶδεν, ὅτι ὁ νεκρὸς ἦτο ἀναλλοίωτος, τὸ δὲ πρόσωπον Αὐτοῦ ἦτο ἰδρωμένον καὶ ἀνέδιδεν εὐωδίαν τινά...

Τοῦτο πολλάκις διηγεῖτο καὶ ὁ Πνευματικὸς τοῦ π. Μερκουρίου, ὁ π. Παῖσιος Φ.».

«**Τὸ** 1960 ἐγινεν ἡ ἐκταρῆ τοῦ ἁγίου Φλωρίνης... **Τότε** ἡ Ἱερὰ Μονὴ μας δὲν εἶχεν ἀκόμη ὀλοκληρωθῆ, ἐκτίζετο... **Πολλοὶ** ἐργάται εὐρίσκοντο εἰς τὸ κτήριον καὶ ἐκτιζαν πέτρες...

Ἐξῆλθεν ὁμοῦς ἐκ τοῦ μνημῆτος καὶ τῶν ἱερῶν Λειψάνων τόση εὐωδία, ὥστε ὅλοι οἱ ἐργάται κατέβησαν διὰ να ἴδουν τί συμβαίνει...

Τὴν ὑπερφυσικὴν καὶ δυνατὴν αὐτὴν εὐωδίαν ἠσθάνθησαν καὶ οἱ παρευρισκόμενοι Ἱερεῖς, αἱ Μοναχὰι καὶ οἱ συγγενεῖς...».

«**Πολλοὶ** πολλάκις αἰσθάνονται εὐωδίαν, ὅταν προσκυνοῦν τὰ ἱερὰ Λείψανα τοῦ ἁγίου Φλωρίνης...

Τοῦτο ἐπίσης συμβαίνει τὴν ἡμέραν τῆς Μνήμης τοῦ Ἁγίου Χρυσοστόμου...

Τοῦτο ἐγινεν ἰδιαίτερος αἰσθητὸν κατὰ τὸν ἑορτασμὸν τῶν πενήτηνonta ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἱερᾶς Κοιμήσεως Αὐτοῦ, ἦτοι τὸ ἔτος 2005...».

«**Ἡ** Γερόντισσα Κ.Ζ. εἶχεν εὐρεῖ τὸ ἔτος 1944, κατὰ τοὺς βομβαρδισμούς, ἓνα ὀρφανὸν τετραετὲς κοράσιον, τὸ ὁποῖον προστάτευεν... **Ὅταν** ἡ Γερόντισσα ἦλθεν εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν μας, ἔφερε μαζί της καὶ τὸ ὀρφανὸν αὐτό, διὰ να μεῖνῃ...

Τὸ κοράσιον ὁμοῦς ἐδαιμονίζετο, ἐβασανίζετο, διότι ἐκοινώνει τῶν Ἁγίων Μυστηρίων ἐνῶ ἦτο ἀβάπτιστον, ἐν ἀγνοίᾳ βεβαίως αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ τῆς Ἀδελφότητος...

Μετὰ τὴν Κοίμησιν καὶ τὴν ταφὴν τοῦ ἁγίου Φλωρίνης, ἐφανερῶθῃ ὁ Ἄγιος εἰς τὸν ὕπνον τῆς βασανιζομένης ὀρφανῆς καὶ τῆς εἶπε: “Νὰ εἴπῃς εἰς τὸν Γέροντα Παρθένιον, τὸν Κτήτορα τῆς Μονῆς, να κοιτάξῃ εἰς τὸ Ἱερὸν Πηδάλιον τὸν τάδε Ἱερὸν Κανόνα...”.

Ὁ Γέροντας πράγματι ἐκοίταξε καὶ ἀνέγνωσεν, ὅτι ἐὰν ὑπάρχη ἀμφιβολία

διὰ τὸ ἔαν ἔχη βαπτισθῆ ἢ ὄχι κάποιος, τότε ἐπιτρέπεται αὐτὸς νὰ βαπτισθῆ...

Κατόπιν αὐτῆς τῆς πληροφορίας, ἐβάπτισαν τὴν ὄρφανὴν καὶ μετὰ τὸ Βάπτισμα ἔφυγε τὸ δαιμόνιον. Ἡ ἰαθεῖσα τόσον θαυμαστῶς ἐγένεν ἐν καιρῷ καὶ Μεγαλόσχημος Μοναχὴ...».

3. Διήγησις Ἐ. Γ.

«Θαῦμα σὲ δαιμονιζομένη κατὰ τὴν ἑκταφὴ τοῦ Ἁγίου πιστοποιήσε καὶ ὁ κεκοιμημένος Ἅγιος Χίου Στέφανος, σὲ προσωπικῆ μας συνομιλία στὴ Χίο».

«...Ἐνα χαριτωμένο στιγμιότυπο μὲ ἕναν ἐκ τῶν ἐργατῶν μιᾶς οἰκοδομῆς ποὺ ἔτυχε νὰ οἰκοδομεῖται πλησίον τοῦ Μοναστηρίου, καὶ ὁ ὁποῖος ἦταν “Ματθαϊκός”.

Κατὰ τὴν ἑκταφὴ τῶν Ἁγίων Λειψάνων αἰσθάνθηκε τὴν εὐωδία... Πῆγε νὰ δεῖ ἀπὸ κοντὰ τὸ φαινόμενο...

Ἐπειτα τὸ διηγήθηκε στοὺς “Ματθαϊκούς”, οἱ ὁποῖοι γι’ αὐτὸ ποὺ εἶπε τοῦ διάβασαν συγχωρητικὴ εὐχή...».

+

**Τῷ δὲ Θεῷ
δόξα καὶ εὐχαριστία!
Ἀμήν!**

